

in napredek slovenskega ljudskega šolstva in učiteljstva. „Zavezino“ vodstvo si šteje torej v prijetno dolžnost, izrekaty tem povodom Vašemu blagorodju za Vaš dolgoletni nesebični trud svoje odkritosrčno priznanje in iskreno zahvalo v trdnem prepričanju, da ne boste i v bodoče odtegnili svoje naklonjenosti in svojega sodelovanja uresničenju idej, ki jih zastopa v „Zavezi“ združeno napredno jugoslovansko učiteljstvo.

Vodstvo „Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev“.

Tajnik:
Drag. Česnik I. r.

Predsednik:
L. Jelenc I. r.

Oklic.

Sestavil se je damski odbor, ki namerava v Ljubljani prirediti veliko razstavo raznovrstnih ženskih ročnih del, osebno s polja umetnega vezenja in čipkarstva, risanja in slikarstva sedanje in tudi pretekle dobe.

Razstavi je namen, širiti zanimanje za ženska ročna dela ter vplivati na okus občinstva.

Razstava se otvori dne 19. aprila 1903.

Dame, zadrage in posamezne gospe in gospodične, ki se nameravajo udeležiti razstave, naj blagovolijo do 1. marca 1903 naznaniti dela, ki jih žele razstaviti, eni izmed sledečih dam odbornic:

Mariji Drenikovi, Ivani Zupančičevi ali Franji Tavčarjevi v Ljubljani.

Razstavljalkam je na prosto voljo dano, predmete s cenami opremiti in za prodajo prirediti.

Preostanek vstopnine se podari deloma mestnim ubogim, deloma Ciril in Metodovi družbi.

Odbor za prireditev razstave ženskih ročnih del v Ljubljani,
dne 28. prosinca 1903.

Predsednica:
Franja Tavčarjeva.

Tajnica:
Jela Lozarjeva.

Uradni razpisi učiteljskih služeb.

Z. 187.

Kranjsko.

An der einklassigen Volksschule in Kučeŕj wird die Lehr- und Leiterstelle mit den sistemisierten Bezügen mit dem Beifügen zur definitiven, eventuell privisorischen Besetzung ausgeschrieben, daß in Ermanglung von geprüften Bewerbern eine Aushilfslehrkraft in Verwendung genommen wird.

Gebürlig instruierte Gesuche sind bis 25. Februar l. J. im vorgeschriebenen Wege hierorts einzubringen.

K. k. Bezirkschulrat Gottehee, am 2. Februar 1903.

Spomini na Zagreb.

I.

Del lanskih velikih počitnic sem porabil v to, da si ogledam sosednjo bratsko zemljo — Hrvaško.

Napotila sva se s tovarišem kolesarjem v drugi polovici meseca vinotoka z doma in sva prekolesarila lep kos zemlje med Dravo in Savo. Ne bom opisoval najine prijetne vožnje skozi Varaždin, Koprivnico, Virje (največjo hrvaško vas, ki šteje čez 2000 hiš, ki stoje vse ob cesti), Gjurjevce, Belovar, Križevac, Zagreb, Samobor, Krško in dalje ob Savi in Savinji, ampak omejiti se hočem le na oni dan, ki sva ga preživela v Zagrebu v družbi gostoljubnih hrvaških tovarišev-učiteljev.

Bilo je 23. vinotoka, ko sva se skobacala na vse zgođaj iz postelj, se v naglici opravila ter hitela na ulice, opa-

zovat vrvenje in drvenje po Jelačičevem trgu, živahni Ilici in drugod.

Prejšnji večer sva se pripeljala na noč v Zagreb, in ker je deževalo, kakor bi lilo iz škafa, sva ostala v hotelu. Kam bi pa tudi šla? Znancev nisva imela, gledaliških predstav, koncertov in drugih enakih razvedril ni bilo; zakaj vladal je v mestu — „preki sud.“

Hotela sva ta dan videti, kolikor največ mogoče, zato je naju že zgodnje jutro našlo na ulicah.

Šetala sva semintja, ogledujoč razne stavbe ter motreč izložbe knjigarjev, založnikov umetnin, trgovcev i. t. d. Opažovala sva pa seveda tudi ljudstvo, zlasti nama je ugajala narodna noša okoličanov, ki je kaj slikovita.

Veselilo pa je naju posebno, da so vsi ljudje govorili hrvaški. Imenitni gospodje v visokih cilindrih kakor tudi v najmodernejših toaletah oblečene dame, zraven preprostih seljakov in ubožnih delavcev — vsi so govorili hrvaški.

Burno je nama utripalo srce v prsih veselja, ko sva čula, da vlada materni jezik v stolnem mestu. In mi Slovenci! Tujščina nam je prečestokrat ljubša nego blagglasna materinščina. Trkajmo se na prsi — mea culpa! — in izpreobrnimo se!

Ustaviva se s tovarišem pred veliko izložbo umetniških slik, kar naju nagovorita dva gospoda.

„Živela, brata Slovenca!“

Začudena gledava prišleca; ne tovariš ne jaz nisva se mogla domisliti, kdo bi bila tuja gospoda.

Toda kmalu se razvozla uganka. Eden izmed naju nagovorivših se je vozil lani ob priliki „Zavezinega“ zborovanja v Benetke in je videl naju na parniku. Bila sta oba učitelja zagrebške gluhozemnice.

Po prijaznem pozdravu krenemo po ulici naprej, obnavljajoč si spomine na Trst in Benetke.

Tovariša sta se nama takoj preprijazno ponudila, da nama hočeta biti za bivanja v Zagrebu vodnika, katero ponudbo sva sprejela seveda z radostnim srcem.

„Evo naš dom“, reče eden izmed hrvaških tovarišev s ponosnim poudarkom, ko obstojimo pred veliko palačo na Vseučiliškem trgu. Na pročelju čitamo napis z velikimi črkami: „Učiteljski dom.“

Nepopisno radosten občutek mi je napolnil prsi, ko sem stal pred to mogočno palačo, ki so si jo postavili hrvaški učitelji ob odtrglajih od lastnih ust. S ponosom je poudarjal tovariš Hrvat: „Učitelji sami smo si postavili ta svoj dom in vse to s svojim denarjem.“

O, ta velika stanovska požrtvovalnost hrvaškega učiteljstva, kako imponuje vsakemu, kako naj bi imponovala tudi slovenskemu učiteljstvu in ga navdajala s stanovsko zavestjo in požrtvovalnostjo!

Pa ne samo to palačo so si zgradili hrvaški kolege, ampak imajo tudi „Učiteljski konvikt.“ — Tudi to monumentalno delo požrtvovalnosti hrvaškega učiteljstva sem si ogledal. O „Učiteljskem konviktu“ pa bom razpravljaj pozneje.

Hrvaško učiteljstvo je slabeje plačano kot n. pr. štajersko, a vendar moramo pripoznati, da je storilo mnogo v korist sebi in svojem. (Dalje.)

„Učiteljski Tovariš“ izhaja 1., 10. in 20. dne vsakega meseca ter stoji vse leto 8 K, pol leta 4 K, četrt leta 2 K. Spisi naj se blagovolijo pošiljati samo pod naslovom: Uredništvo „Učiteljskega Tovarša“ v Ljubljani. Naročnino pa prejema g. Frančišek Črnagoj, nadučitelj v Ljubljani (Barje). — Vse pošiljatve naj se pošiljajo franko. — Oznanila in poslanice se računajo za stran 30 K, pol strani 18 K, 1/2 strani 10 K, 1/4 strani 8 K, 1/8 strani 4 K; manjši inserati po 20 h petit-vrsta. Večkratno objavljenje po dogovoru. Priloge poleg poštnine 6 K.

Izdajatelj in odgovorni urednik Radivoj Koréno. — Last in založba „Zaveze avstrijskih jugoslovanskih učiteljskih društev“. Tiska „Narodna tiskarna“ v Ljubljani.